

Sygn. akt I ACz 2026/14

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Krakowie, Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący : SSA Anna Kowacz-Braun

Sędziowie : SA Sławomir Jamróg

SO (del.) Beata Kurdziel (spr.)

po rozpoznaniu w dniu 13 listopada 2014 r. w Krakowie

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) spółki akcyjnej w K.

przeciwko A. K. (1)

o zapłatę

na skutek zażalenia pozwanego od postanowienia Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia 4 sierpnia 2014 r., sygnatura akt VII GC 312/13

p o s t a n a w i a :

oddalić zażalenie.

Sygn. akt I ACz 2026/14

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem wydanym dnia 4 sierpnia 2014r. w sprawie z powództwa (...) spółki akcyjnej w K. przeciwko A. K. (1) o zapłatę Sąd Okręgowy w Kielcach odrzucił apelację pozwanego od wyroku z dnia 4 marca 2014 r.

W uzasadnieniu postanowienia wskazano, iż zarządzeniem z dnia 11 lipca 2014 r., doręczonym 16 lipca 2014 r., pełnomocnik pozwanego został zobowiązany do uiszczenia opłaty od apelacji w terminie 7 dni pod rygorem odrzucenia apelacji. Brak fiskalny nie został uzupełniony, stąd apelacja podlegała odrzuceniu na podstawie art. 370 k.p.c.

Zażalenie na powyższe orzeczenie wniósł pozwany A. K. (2), domagając się zmiany zaskarżonego postanowienia poprzez przyjęcie apelacji. Zarzucił naruszenie art. 100 ust 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych ze względu na brak zwolnienia go od opłaty od apelacji.

W uzasadnieniu zażalenia podniesiono, iż wraz z apelacją został złożony wniosek o zwolnienie od opłaty od apelacji. Wniosek ten został oddalony, jak również oddalono zażalenie na odmowę zwolnienia od opłaty od apelacji. Skarżący zaznaczył, iż w niniejszej sprawie wielokrotnie składał wnioski o zwolnienie od ponoszenia kosztów sądowych ze względu na niekorzystną sytuację majątkową. Do ww. wniosków przedłożył oświadczenia majątkowe wraz z dokumentami, z których wynikał brak możliwości zaoszczędzenia jakichkolwiek środków finansowych i pokrycia opłat sądowych. Ponadto, sądy obydwu instancji nie zwróciły uwagi na jego liczne zadłużenia. Pozwany podkreślił także, iż

obrona interesów przed sądem jest zagwarantowana w art. 45 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej, zgodnie z którym skarżący ma prawo do sprawiedliwego i jawnego rozpatrzenia sprawy przez bezstronny i niezawisły Sąd.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługiwało na uwzględnienie.

W pierwszej kolejności zauważyć należy, iż zażalenie w swej istocie stanowi polemikę z prawomocnym postanowieniem sądu oddalającym wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty od apelacji. Sytuacja materialno-rodzinna pozwanego była już przedmiotem oceny z punktu widzenia możliwości pokrycia kosztów sądowych zarówno Sądu Okręgowego w Kielcach, jak i Sądu Apelacyjnego w Krakowie, który postanowieniem z dnia 8 lipca 2014r. oddalił zażalenie pozwanego na postanowienie oddalające wniosek o zwolnienie od opłaty sądowej od apelacji. Sytuacja materialna pozwanego nie może być zatem ponownie weryfikowana w toku rozpoznawania zażalenia na postanowienie odrzucające apelację. Sąd Okręgowy, po uprawomocnieniu się postanowienia oddalającego wniosek pozwanego o zwolnienie od opłaty od apelacji, prawidłowo wezwał pozwanego o jej uiszczenie, a po bezskutecznym upływie wyznaczonego terminu, odrzucił apelację na podstawie art. 370 k.p.c.

Odnosząc się do podniesionego w zażaleniu zarzutu naruszenia art. 45 Konstytucji, wskazać należy, iż zarzut ten jest chybiony. Zgodnie ze stanowiskiem Trybunału Konstytucyjnego prawo do zwolnienia z kosztów postępowania przysługuje tylko osobom ubogim, dla których wniesienie kosztów wiązałoby się z uszczerbkiem w niezbędnym utrzymaniu (wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 27 marca 2007 r. SK 3/05). Także Europejski Trybunał Praw Człowieka stwierdził, że prawo dostępu do sądu, chronione przez art. 6 ust. 1 Konwencji, może być przedmiotem ograniczenia w formie regulacji przez Państwo, które w tym zakresie posiada pewien margines uznaniowości (decyzja w sprawie Kawecka v. Poland z dnia 9 września 1998 r. 31206/96 (LEX nr 41077)). Z kolei w wyroku ETPC z 26 lipca 2005 r., 39199/98, (LEX nr 154903) wskazano, że wymóg wnoszenia opłat sądowych w sądach cywilnych w związku z powództwami lub odwołaniami przedstawianymi do rozstrzygnięcia nie może być uznany jako ograniczenie prawa dostępu do sądu, które jest sprzeczne per se z art. 6 ust. 1 Konwencji. Do uiszczenia tych kosztów obowiązana jest osoba, która występuje do sądu o udzielenie ochrony prawnej. Prawo do wszczęcia postępowania sądowego może być przez ustawodawcę poddane różnego rodzaju ograniczeniom, w tym właśnie obowiązkowi ponoszenia kosztów sądowych, a o możliwości uiszczenia przez pozwanego opłaty od apelacji rozstrzygnął jak wyżej wskazano niezawisły sąd w toku dwuinstancyjnego postępowania.

Wobec powyższego, zażalenie podlegało oddaleniu na podstawie art. 385 k.p.c. w związku z art. 397 § 2 k.p.c.